

1

Melissa ligt achterover op haar bed en staart naar haar plafond. Het kriebelt in haar buik. Dat doet het al vanaf afgelopen donderdag en het houdt maar niet op. Ze is zenuwachtig. Echt, bloednerveus gewoon.

Er zit iets in de hoek van het plafond. Melissa trekt haar neus op en hoopt heel erg dat het een pluisje is. Ze blaast zo hard als ze kan naar boven. Het pluisje krijgt pootjes en begint te rennen.

‘Mamaaaaaaa!’ gilt Melissa.

Ze – háát – spinnen. Die ranzige, harige, vieze, smerige, walgelijke...

‘Mám!’ gilt Melissa nog een keer. Geïrriteerd kijkt ze om. Een seconde later doet haar moeder de kamerdeur open en staart Melissa geschrokken aan. ‘Wat? Wat is er?’

Melissa wijst naar de spin.

‘Wil jij hem alsjeblieft weghalen?’

Haar moeder zucht. ‘Moest ik hiervoor helemaal naar boven komen?’

‘Hij is groot,’ zegt Melissa. ‘En ik moet nog hartstikke veel doen op mijn kamer. Ik kan hier echt niet blijven met dat walgelijke beest in de buurt.’

Haar moeder haalt een tissue uit de doos op Melissa’s bureau. Even later heeft ze de spin naar buiten gegooid. Alsof het niets is.

‘Ik zal Paul extra laten controleren op spinnenwebben,’ belooft ze Melissa. Dan kijkt ze de kamer rond. ‘Wat is hier gebeurd?’

Melissa kijkt zuchtend rond. Overal liggen kleren. Niet omdat ze er zoveel heeft – wat trouwens wel zo is – maar omdat ze niet weet wat nu wel en niet mee moet. Bijna twijfelde ze vanochtend of een vakantie met Sam wel zo’n goed idee was. Tot nu toe levert het alleen nog stress en spanningskriebels op. En van spinnen krijgt ze nog meer de kriebels. Waarvoor zou ze een huis achterlaten waar Paul elke week schoonmaakt, waar haar bed wordt opgemaakt, waar ze eten krijgt, waar... nou ja, waar ze alles heeft wat ze nodig heeft? En dan ook nog eens om in een tent te gaan slapen. Ze lijkt wel gek. ‘Komt wel goed mam,’ sust Melissa haar moeder. ‘Ik ben zo klaar.’

‘Mmm.’ Haar moeder kijkt bedenkelijk, maar stapt dan de kamer uit. Nog even steekt ze haar hoofd om de deur. ‘Je hebt nog anderhalf uur, dat weet je?’

Geschrokken kijkt Melissa op haar mobieltje. Zo laat al? Dat redt ze nooit! Snel gooit ze haar tas op het bed en propt er lukraak kleding in. O ja, haar borstels moeten nog mee; ééntje voor na het douchen en eentje om alles steil te kammen. Haar make-uptas past vast nog in het zijvak. Melissa duwt zo hard ze kan en trekt snel de rits dicht. Achter zich vindt ze nog drie shirts die zeker mee moeten. En dat rokje. En dat jurkje voor als het heel warm is.

‘Wat nou, extra grote tas,’ moppert ze chagrijnig. ‘Hij puilt nu al uit.’

‘Misschien moet je je kleren opvouwen,’ klinkt het opeens naast haar. Melissa springt met een gilletje op en laat een flesje douchegel uit haar handen vallen.

‘Sam!’ Ze geeft haar vriendin een zoen en omhelst haar. ‘Je liet me schrikken!’

Sam grijnst. Melissa zet een stap naar achteren. ‘Wauw!’ Sam heeft haar blonde haar in een staart gedaan, draagt een zwarte en donkergroene tanktop en ze heeft een smiley-kettinkje om haar nek hangen. Verder draagt ze een driekwartsbroek met legermotief en...